

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 2

Máj 2007

Nič nám nesmie u živote zousedniť, nič nesmieme brať ako samozrejmé. Iba srdce otvorené pre prítomnú chvíľu nás urobí odolnými voči globalizovanému mysleniu sveta.

Myslienky z homílií 3. a 10. feb. 2007

Duchovná obnova

V dňoch 11. až 14. marca sa v našej farnosti rok a pol po ľudových misiách konala duchovná obnova. Znova k nám zavítali pátri misionári – minoriti – páter Stanislav, Roman a Peter, aby nás povzbudili v našej viere a konaní dobra. Celá duchovná obnova bola zameraná na tému Božieho milosrdenstva. Veriaci našej farnosti mali možnosť prehĺbiť si svoje vedomosti o Božom milosrdenstve na homíliách pri svätých omšiach, ktoré sa konali v nedeľu v obvyklom čase a v pracovné dni ráno a večer v Radošine a tiež večer v Bzinciach a Behynciach.

V utorok večer po svätej omši bola beseda s členmi hnutia Kruciata (krížová výprava za oslobodenie človeka – najmä zo závislosti). Úprimné osobné svedectvá jej členov museli pohnúť každým farníkom, ktorý sa na nej zúčastnil.

V stredu po záverečnej svätej omši sme mali možnosť pozrieť si film o svätej sestre Faustíne Kowalskej. Bola to práve ona, ktorá sprostredkovala veľmi veľa poznania o Božom milosrdenstve – najvyššej Božej vlastnosti. Pán Ježiš sv.

Faustíne povedal: „Ja sám som Láska, som Milosrdenstvo. Ani ten najväčší hriešnik, ktorý sa môjho súcitu dovoľáva, nebude potrestaný, ale mu v mojom ľudsky nepochopiteľnom a nekonečnom milosrdenstve odpustím.“

Pán Ježiš okrem iného žiadal sestru Faustínu namaľovať obraz Božieho milosrdenstva, na ktorom z jeho srdca vytryskujú lúče znázorňujúce krv a vodu. Zároveň jej povedal, že sľubuje všetkým, ktorí budú uctievať tento obraz, víťazstvo v hodine smrti. V spodnej časti obrazu Božieho milosrdenstva je nápis „Ježišu, dôverujem v Teba!“ Pán Ježiš ďalej

žiadal prostredníctvom sv. Faustíny, aby sme vyzývali jeho milosrdenstvo o tretej hodine popoludní (v hodine Jeho smrti) a tiež aby sme sa modlili **Korunku, čiže ruženec k Božiemu milosrdenstvu**. Môže sa ho modliť každý, i ten, kto z nejakých príčin nemôže zísť do kostola.

Modlíme sa ho na zvyčajnom ruženci takto:

Na začiatok:

Otče náš... Zdravas', Mária...

Verím v Boha

Očakávame:

- Jún - mesiac úcty k BOŽSKÉMU SRDCU JEŽIŠOVU
- 16.6.2007 - 2. „stretnutie“ dievčat 4.-7. ročníka s animátorkami Žofkou a Dankou
- Púť mladých do Mariazellu v auguste 2007

Na veľkých perlách:

Večný Otče, obetujeme Ti Telo a Krv, Dušu i Božstvo Tvojho najmilšieho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, za odpustenie našich hriechov a hriechov celého sveta

Na malých perlách 10-krát (bez modlitby Zdravas', Mária):

Pre Jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom!

Na záver ruženca 3-krát:

Svätý Bože, svätý Mocný, svätý Nesmrteľný, maj milosrdenstvo s nami a s celým svetom!

Pán Ježiš žiadal svätých aj sviatok Božieho milosrdenstva – prvú nedeľu po Veľkej noci, kedy sú ľudia vyspovedaní a majú čisté srdcia. Tento sviatok sme si aj my nedávno pripomenuli.

Na záver by som chcela poďakovať pátrom misionárom i nášmu duchovnému otcovi za sprostredkovanie všetkých týchto milostí v našej farnosti. Nech Pán Boh požehnáva kroky a prácu našich misionárov, aby žatva bola bohatá.

Ing. Eva Rolincová

Nič nás tak neohrozuje, ako nepremyslené prispôsobovanie sa svetu, ktorý nikdy nenúka dôsledky predkladaného správania.

Poznáme svoj kostol?

Na prvom bočnom oltári, nad ukrižovaným Pánom Ježišom, je vpravo socha sv. Štefana I. Uhorského, ktorý sa pričínal o to, aby pápež Silvester II. uznal uhorský štát. Mal veľké zásluhy na šírení katolíckej viery vo svojej zemi. Na ľavej strane oltára je socha sv. Ladislava, ktorý pokračoval v diele sv. Štefana.

Sv. Štefan I. Uhorský

Z historických prameňov vieme, že Vajk, syn arpádovského kniežata Gejzu a matky pochádzajúcej zo Sedmohradska, ktorá bola kresťankou, bol pokrstený v roku 973 a podľa patróna pasovského kostola dostal meno Štefan. Na Štefana hlboko zapôsobil sv. Vojtech, ktorý mu udelil sviatosť birmovania a v roku 995 mu sprostredkoval sobáš s Gizelou, sestrou bavorského vojvodu. Keď o dva roky jeho otec Gejza zomrel, nastúpil po ňom Štefan, ktorý bol postavou síce malý, ale charakterom, odvahou a vodcovskými schopnosťami vynikajúci panovník.

Vitáznu bitkou pri Veszpreme sa zbavil svojich súperov i nebezpečenstva, že by mohlo dôjsť k návratu pohanstva. Práve vtedy Štefan vytvoril Uhorsko z hľadiska politického, náboženského i sociálneho. Prejavil sa ako výborný štátnik. Spojil sa s apoštolskou stolicou i Západom, upevnil suverenitu štátu, zrušil kmeňovú autonómiu, založil ústrednú správu a pritom udržal národný charakter svojho ľudu. Z Uhorska urobil baštu kresťanského Západu proti mongolskému a tureckému nebezpečenstvu. Povolal bavorských,

českých a talianskych mníchov, predovšetkým benediktínov, ktorí založili s jeho pomocou veľa kláštorov.

Štefan dal v blízkosti svojho paláca postaviť nádhernú katedrálu a pre každých desať dedín postaviť kostol. Oslobodil otrokov a nariadil svätenie nedele. Veľmi mu záležalo na tom, aby pápež uznal uhorský štát, a preto poslal do Ríma svojho hlavného spolupracovníka – mnícha Astrika. Tomu saskutočne podarilo pre svojho pána získať výsadu u pápeža Silvestra II. zakladať biskupstvá a menovať duchovných hodnostárov. Dokonca od pápeža mu priniesol aj kráľovskú korunu. Štefan bol pomazaný a korunovaný na apoštolského uhorského kráľa v roku 1000 v Ostrihome. Potom rozdelil zem na dve arcibiskupstvá – Ostrihom a Kalocsa, a každé biskupstvo na štyri diecézy. Duch evanjelia sa odrážal i v jeho zákonodarstve. On sám bol naplnený duchom kresťanskej lásky.

Kráľ Štefan určil za svojho nástupcu syna svojej benátskej sestry s pripomienkou, aby všetci zotrvali v pravej viere a milovali spravodlivosť. Zomrel v roku 1038 a bol pochovaný vedľa syna Emericha v Stoličnom Belehrade.

Atribúty: koruna a žezlo
Patrón Maďarska

Sv. Ladislav, kráľ

Pôvod mena je zo slovanského moc a sláva, slávne vládnuť, panovať.

Ladislav, neskorší uhorský kráľ, sa narodil v roku 1040 v Krakove. Detstvo a mladosť prežil na dvore Kazimíra Obnoviteľa a potom Boleslava Smelého. Keď mal šesťnásť rokov, odišiel do

Uhorska. Po smrti staršieho brata v roku 1077 prevzal moc, hoci sa tomu bránil. Stál na strane pápeža proti nemeckému cisárovi Henrichovi IV. v úsilí cirkvi o slobodu. Bol vzorom stredovekého panovníka. Preslávil sa horlivým kresťanským životom, o čom svedčí i stredoveká uhorská legenda.

Po smrti Štefana boli u Maďarov pokusy o obnovenie pohanstva. Uhorský panovník Ondrej I. pokračoval v diele sv. Štefana. Pohanstvo bolo zakázané pod trestom smrti, ale pohanské prejavy sa dostávali na povrch ešte za panovania Belu I. v rokoch 1061 – 1063. Kráľ Ladislav definitívne odstránil zvyšky starých kultov.

Mal veľkú zásluhu na obnove Nitrianskeho biskupstva a na kanonizácii prvých uhorských svätcov Andreja-Svorada a Benedikta v roku 1083. V roku 1093 založil biskupstvo v Záhrebe.

Zomrel v Nitre v roku 1095, kde mu je zasvätený chrám. Pochovaný bol vo Veľkom Varadíne v katedrále, ktorú sám dal postaviť. Kanonizovaný bol pápežom Celestínom III. v roku 1192.

V ikonografii je zobrazený s kráľovskými insigniami.

Atribúty: anjel, ktorý podáva kopiju, kríž, zástava, rytierske brnenie

Spracovala: M. Bušíková

DETSKÁ RUBRIKA

Denník cestovateľa Postrehy z Kanady – 1. časť

Počnúc týmto číslom začíname uverejňovať postrehy pani L. Oravcovej z Behyniec z návštevy Kanady. Zamerala sa na praktizovanie kresťanského života v tejto vzdialenej krajine a jej poznatky môžu byť pre nás nielen zaujímavé, ale aj obohacujúce a povzbudzujúce. Nech sa nám teda dobre číta.

V miestnom katolíckom kostole sme boli na svätej omši, ktorá je o 9. hod. len jedenkrát. Krajšie omše boli o 11. hod. - so spevokolom, a tak sme chodievali na tie. Na začiatku sv. omše /tej o 9. hod./ boli deti vyzvané, aby išli s jednou pani do vedľajšej miestnosti, kde si kreslili a nevyrušovali cez omšu. Deti sedia spolu s rodičmi, lebo oni sú zodpovední za ich správanie sa v kostole. Lavice v kostole sú iné ako u nás, podľa mňa lepšie. Všade sú spevníky, netreba ich nosiť z domu. Doska na kľáčanie je sklápacia a na celej podlahe kostola je koberec. Veriaci si nemusia nosiť pod nohy koberček ako ja.

Omša o 11. hod. doobeda. Spieva tam miešaný spevácky zbor, zložený zrejme z miestnych veriacich a môžem povedať, že spievajú veľmi pekne. Na začiatku sv. omše povedal pán farár vtip, na ktorom sa prítomní veselo pobavili.

Povedal, že pri odchode do dôchodku jedného kňaza mu veriaci pripravili rozlúčkovú slávnosť, na ktorej mal na úvod prehovoriť pán starosta. Ten ale meškal, tak sa starý kňaz ujal slova a začal spomínať, ako prišiel prvýkrát na túto faru a opisoval svoje vtedajšie pocity. Spomenul

prvú svoju omšu a aj prvého spovedajúceho sa. Ten sa mu v spovedi priznával ku krádeži, nevere, klamstvám a rôznym iným hriechom. Kňaz si pomyslel: „No teda, do dobrého prostredia som to ja prišiel, ale neskôr zistil, že nie všetci tamojší ľudia sú takí hriešnici. Jeho spomienky prerušil príchod starostu. Ten sa ospravedlnil za svoje meškanie a hovorí: „Viete, že ja som bol prvým spovedajúcim sa u odchádzajúceho pána farára?“ Všetci v kostole sa veselo smiali.

Potom nasledovala krásna svätá omša a všetci prítomní išli /okrem nás/ na prijímanie. Hostie sa dávajú do ruky a dávajú ich aj ženy. Podotýkam, že sme boli v katolíckom kostole. Aj miništrantkou bolo malé dievča. Oneskorencov usmerňoval do lavice jeden pán. Ďalší doniesli obetné dary a potom niektorí z nich vyberali do zvončeka spôsobom, ako poznáme z nášho kostola v Behynciach.

Po pravej strane kostola visí obraz Panny Márie Ustavičnej pomoci, taký istý, ako som, ale v menšom formáte, teraz doniesla zo Zobora Katke. Moja mama sa pred ním každý večer modlievala. A potom, že svet je veľký. Po svätej omši sa pán farár lúčil pred kostolom s veriacimi a môjmu zaťovi, pôvodcom Poliakovi povedal „dzenkujem“. A aby som nezabudla, namiesto organa hral klavír a navyiac sa mi darilo spievať „Aleluja“. Bol to pekný zážitok. Detí tam už bolo pomenej a nikde nešli počas sv. omše.

Pokračovanie v budúcom čísle RN

TAJOMSTVO

Je slovo, ktoré v človeku vzbudzuje zvedavosť. Tí z vás, ktorí hľadali odpovede na otázky z minulého čísla, vedia, že „šifry“, ktoré sú pre mnohých tajomné, skrývajú v sebe slová Svätého písma. Či ste úryvky vyhľadali správne, si skontrolujete rýchlo:

- 1.Úryvky Jn 13, 1-15 a Lk 22, 15-20 sú opisom Poslednej večere.
- 2.Slová: „Kto sa okúpал, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý“ povedal Pán Ježiš Petrovi.
- 3.Pán Ježiš našiel spať apoštolov v Getsemanskej záhrade 3-krát.
- 4.Judáš zradil Pána Ježiša bozkom.

Tajomstvo súradníc Svätého písma sme odhalili a verím, že práve tajomstvá našej viery sa stanú pre mnohých z vás výzvou na lepšie poznávanie Ježišovho života a učenia.

V blízkej dobe nás čakajú **významné slávnosti** a ja vás chcem upozorniť a upriamiť aspoň na jednu z nich. **Je ňou slávnosť Najsvätejšej Trojice.** Na hodinách náboženstva ste sa určite dozvedeli, že **je to najväčšie tajomstvo našej viery, aj to, že nás odlišuje od ostatných náboženstiev** (židovského, moslimského). Veríme v jedného Boha a zároveň vyznávame, že v Bohu sú tri osoby – Otec, Syn a Duch Svätý. Každé prežehnanie je teda významným úkonom a symbolom našej viery.

Tajomstvo Najsvätejšej Trojice nám zjavil sám Pán Ježiš – Jn 16, 12-15. Často hovoril apoštolom o svojom Otcovi, neskôr však učí apoštolov a teda aj nás, že Boh je aj naším Otcom. Aby sme dokázali prijať tajomstvá viery, ktoré sa nedajú preskúšať pokusom, dáva nám Pán Ježiš pomocníka – Ducha Svätého.

Celé svoje učenie o Najsvätejšej Trojici zhrnul Pán Ježiš v poslednej vete, ktorú povedal apoštolom na zemi. Čo presne povedal sa dozvieš vo Sv. písme – Jn 20, 19. Je to odkaz pre nás všetkých. Ak ho chceme plniť, je potrebné všetko robiť v Božom mene. Nezabudni teda všetky

činnosti začínať v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Určite potom včas odhalíš, či to, čo práve robíš, je dobré a milé Pánovi a myšlienka na Neho ťa ochráni pred hriechom.

Prajem nám všetkým veľa pekných zážitkov a skúseností na ceste našej viery, ktorá je cestou zaujímavou a často dobrodružnou pre každého, kto po nej kráča s otvorenými „očami srdca“.

A na záver dve otázky:

1.Čo označujeme slovíčkom TURÍCE ?

2.Na ktorý deň pripadá slávnosť Najsvätejšej Trojice a aké liturgické obdobie ňou začína?

AKR.

Čriečky z mladosti – 11.časť

Je tu mesiac máj – mesiac zvýšenej úcty k Panne Márii. Stará múdrosť hovorí: Keď je núdza najväčšia, pomoc Božia najbližšia. Pred tridsiatimi rokmi som zmenil pracovisko a spomínanú múdrosť môžem potvrdiť. Navštevovať bohoslužby verejne nebolo možné. Za dva – tri roky „duchovného pôstu“ zostali vrásky na duši. Po vnútornom zápase a prosbách k Pánovi svitla iskierka nádeje formou púte do Levoče k Panne Márii, ktorá býva vždy na začiatku júla. Cestovali sme vopred a prijali nás do rodín, ktoré sme potom častejšie navštevovali. Od nich to síce bolo ešte tridsať kilometrov, ale to už sa dalo zvládnuť v deň púte autobusom.

Výstup na horu nie unavoval, ale snímali z pliec všetky životné ťarchy a oslobodzovali.

Spevy prichádzajúcich skupín pôsobili ako morské vlny. Mal som pocit neba. Cestou sa bolo možné vyspovedať, ku katedrále sa hrnuli húfy ľudí, rodín s deťmi, sväté omše sa slúžili pod holým nebom. Jednoducho úžasná sloboda medzi rovnako zmýšľajúcimi ľuďmi. Všetde bolo cítiť spolupatričnosť a pritom osobnú voľnosť, atmosféra bola preduchovnená, balzam na dušu. Sväté prijímanie naplnilo prázdno túžiace po naplnení, uhasilo smäd duše.

Po svätej omši sme sa pokúšali dostať na

adoráciu do katedrály. Záujem bol veľký, ale dočkali sme sa. Ešte dnes cítim ten úžasný pocit z blízkosti Ježiša vo Sviatosti oltárnej, ktorý som vtedy prežíval.

Návrat peších pútnikov z obce, v ktorej sme boli ubytovaní, ohlasoval a zároveň ich vítal hláhol zvonov. S krížikom vpredu vošli do kostola a zaplnili ho do posledného miesta. Očividne unavení otcovia i matky, cestou nesúci svoje ratolesti, nás privádzali do úžasu. S veľkým oduševnením sa modlili ďakovné modlitby.

Levoča nám učarovala a v ďalších rokoch sme ju navštívili viackrát. Niekedy dokonca i s mládežou a našim duchovným otcom, ktorý viedol ďakovné modlitby za všetky dobrá a za rodičov. Božia pomoc nás sprevádzala na týchto ďalekých cestách, niekedy „okorenených“ aj nejakou tou nehodou. Púte sa zdali najideálnejším prostredím pre tých, ktorí chceli nasýtiť svoju dušu a zostať pritom v anonymite. To nás viedlo i k návšteve Šaštína, Topoľčian, Topoľčianok.

Teraz, keď som už starší a s vierou sa netreba skrývať, sa chodím poďakovať za všetky prežité dni a prijaté dobrá. Úcta k Panne Márii a jej drahému Synovi Ježišovi je nevyčerpatelným zdrojom sily do každého dňa a do prekonávania všetkých problémov.

-om

Správy zo života farnosti

– V dňoch 11. až 14. marca pripravili pátri minoriti veriacich farnosti na slávenie Veľkej noci Duchovnou obnovou na tému Božie milosrdenstvo. Podľa ich slov sa naša farnosť mimoriadne dobre zapísala v ich srdciach už v čase ľudových misií, ktoré sa konali v októbri 2005. V behu času a v záľahu denných povinností si často neuvedomíme to, na čo nás počas obnovy upozorňovali – že Boh je nekonečne milosrdný a ak sa naňho s dôverou obrátime, odpustí nám aj najťažšie previnenia. Nemusíme teda zostať uzatvorení v pocitoch vlastnej viny a nehodnosti, dôležité je uveriť, že Pán Ježiš sa obetoval za nás práve preto, aby nám pomohol z našich – často v našich očiach neprekonateľných - bied.

– Po dôkladnej príprave na Veľkú noc ju veriaci prežívali obzvlášť slávnostne. Mnohí mali pocit, že v takej krásnej atmosfére by už chceli zotrvať stále, podobne ako učenici na hore Tábor. Chrám „znel hláholom“ krásneho spevu speváckeho zboru, slovami plnými nádeje a uisťujúcimi o nekonečnej Božej láske ku každému človekovi. Vonku sa potom viacerí priznali, že im šli „zimomriavky po tele“ alebo „slzy do očí“. Slová p. farára na záver sv. omše vysvetlili, ako celú tú radosť zužitkovať v ďalších všedných dňoch, ako si načerpanú silu preniesť do života. Daj, Bože, aby sa nám to aj podarilo.

– 14. apríla 2007 bol dekanátny ples koledníkov Dobrej Noviny na Kirkevnjej ZŠ sv. Jána Bosca v Topoľčanoch, preložený kvôli chrípkovým prázdninám z februára na tento termín. Atmosféra plesu bola veľmi veselá, lebo celý ples bol zameraný na prežitie spoločnej radosti z

vykonania dobrého skutku v prospech biednych detí v Afrike.

– Od 1. mája 2007 bolo v Obecnej knižnici v Radošine zriadené oddelenie Farskej knižnice. V nej si možno zapožičať kresťanskú literatúru – romány, knihy pre rodičov, pre mládež, pre deti, knihy poučné a meditatívne, životopisy svätcov a iné. Knižnica je otvorená každú stredu od 13. hod. do 16. hod.

– 12.5.2007 sa 44 detí a 6 sprevádzajúcich osôb zúčastnilo na Misijnej pôti detí do Rajeckej Lesnej.

– 27.5. bolo prvé sväté prijímanie našich tretiakov

– V dňoch 27.5. až 3.6.2007 prebiehali týždenné Modlitby mladých za mladých.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚN:

Všeobecný: Aby Boh ochraňoval námorníkov a všetkých, čo cestujú po mori.

Misijný: Aby Cirkev v severnej Afrike svojou prítomnosťou a skutkami bola svedkom Božej lásky voči každému jednotlivcovi a všetkým národom.

Úmysel KBS: Aby nás Duch Svätý, božská osoba Najsvätejšej Trojice, posilňoval vo viere, nádeji, láske a jednote.

NA JÚL:

Všeobecný: Aby sa všetkým občanom jednotlivci i v skupinách umožnilo aktívne sa podieľať na živote a spracovaní spoločného blaha.

Misijný: Aby sa všetci kresťania, vedomí si svojej misionárskej povinnosti pomáhali všetkým, čo sa zúčastňujú na evanjelizácii národov.

Úmysel KBS: Aby rodiny, ktoré trávia čas na dovolenke nezabúdali na svoje náboženské povinnosti.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne, okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku: v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 h, v piatok od 8,00 – 9,00 h a od 15,00 – 16,30 h, v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h a od 16,30 – 18,00 h, v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 h

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne / alebo telefonicky/.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.

JÚN		
3.	NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE	SLÁVNOSŤ
7.	NAJSVÄTEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVI	SLÁVNOSŤ
11.	Sv. Barnabáša, apoštola	spomienka
13.	S. Antona Paduánskeho, kňaza	spomienka
15.	NAJSVÄTEJŠIEHO SRDCA JEŽIŠOVHO	SLÁVNOSŤ
24.	NARODENIE SV. JÁNA KRSTITEĽA	SLÁVNOSŤ
29.	SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLOV	SLÁVNOSŤ
JÚL		
2.	Návšteva Panny Márie	sviatok
3.	Sv. Tomáša, apoštola	sviatok
5.	Sv. Cyrila a Metóda, slovanských vierozvestov	SLÁVNOSŤ
11.	Sv. Benedikta, opáta, spolupatróna Európy	sviatok
17.	Sv. Andreja - Svorada a Benedikta, pustovníkov	sviatok
23.	Sv. Brigity, rehoľníčky, spolupatrónky Európy	sviatok